

[Holstein.]

Tiden. Desværre tyder alt for meget paa, at Professorens Pessimisme og Frygt er beføjet. Den eneste positive Trøst, han havde at række de vansmægtende Husmænd, var den, at deres Interesser vilde blive bedre varetaget og deres retfærdige Krav gjort gældende paa Tinge og i den offentlige Diskussion med større Styrke, saafremt Landbrugets faglige og politiske Tillidsmænd ikke i saa stort Omfang havde deres Interesser økonomisk og socialt andetsteds end i Landbruget. Derimod nævnte Professor Birck aldeles ikke som en Hjælp ud af Krisen en Reform af Landbrugets Ejendomsbeskatning og en Ændring af vor Handelspolitik i Forhold til Udlandet. Det skal ogsaa villigt indrømmes, at den handelspolitiske Vej ikke blot er lang og trang, men ogsaa uhyre problematisk, for saa vidt angaar de Fordele, den kan forventes at bringe den danske Landbrugseksport. Men givet er det, at Forholdene ude indtrængende opfordrer den danske Regering til at tage under alvorlig Overvejelse og Undersøgelse Spørgsmaalet om vore gældende Mestbegunstigelsestraktaters Aflysning i større eller mindre Omfang med Præferencetraktater. Det er for sent at begynde at undersøge, hvad vi fra dansk Side eventuelt kan give som Modydelse til Udlandet til Gengæld for Opnaaelsen af en begunstiget Stilling for dansk Landbrugs- og Industrieksport — det er for sent at vente med denne Undersøgelse, til Udlandet gennem Kontingentering, toldpolitiske Foranstaltninger og Præferenceaftaler definitivt har indrettet sig i Strid med danske Interesser. Det er absurd at klamre sig principielt og ufravigeligt til Mestbegunstigelsesklausulen i danske Handelstraktater og samtidig paa den ene Side roligt se til, at denne Klausul gøres illusorisk ved en voksende Benyttelse af Kontingenteringsprincippet og valutabestemte Toldforhøjelser, og paa den anden Side, hvad der synes mig at være Tendenser til, give efter for Udlandets Ønske om til Trods for Mestbegunstigelseaftalen med Danmark at indgaa Præferenceaftaler, som yderligere forringes Værdien af Mestbegunstigelsesklausulen for Danmark.

Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at spørge den højtærede Udenrigsminister, om de Præferencetraktater, som er under Forhandling mellem Tyskland og kornudførende sydøst-europæiske Stater, og hvorved disse skulde opnaa Toldbegunstigelser for deres Korneksport, særlig af Hvede og Maltbyg, vil kunne indgaa uanset Danmarks

Mestbegunstigelsesklausel med Tyskland, eller om det er Danmarks Hensigt frivilligt at give Afkald paa sin Mestbegunstigelsesret i Tyskland til Fordel for de kornudførende sydøst-europæiske Stater. Det er jo ikke betydningsløse Mængder af Maltbyg, Danmark hidtil har eksporteret til den tyske Bryggeriindustri, og det synes mig virkelig, at vi kommer ud i den fuldstændige handelspolitiske Konfusion, hvis Danmark, uanset den voksende Tendens i Udlandet til Afslutning af Præferencetraktater, ikke alene ikke træffer omhyggelige Forberedelser til eventuelt selv at afslutte saadanne, men yderligere samtidig med, at det fastholder Mestbegunstigelsesprincippet, er rede til frivilligt positivt at give Afkald paa de Fordele, dette Princip bringer, ved at godkende Præferenceaftaler mellem andre Stater, som direkte skader Danmarks Mestbegunstigelsesret og handelsøkonomiske Interesser. Heller ikke er det mig muligt at se, at de smaa og tvivlsomme reelle Fordele, Danmark har opnaaet eller kan opnaa ved at være Partner i den højtærede Udenrigsministers toldpolitiske lille Entente, kan opveje den Skade, der tilføjes os af Forbundsfæller som Holland og Belgien, der dels er det danske Landbrugs Rivaler paa det internationale Marked, særlig i England, med hvilket Land de allerede synes hver især og uden Tilslutning fra dansk Side at have indledet Underhaandsforhandlinger om gensidige Begunstigelser, dels med drastiske Foranstaltninger spærrer dansk Landbrugseksport ude fra deres egne nationale Markeder, hvor vor Afsætning hidtil har haft taalelige Kaar.

Som sagt, den Krisehjælp, som dansk Landbrug kan opnaa ved Hjælp af en ændret Handelspolitik, er lang og trang og problematisk. En ændret Valutapolitik kræver ligeledes Tid, forinden dens Virkninger fuldt ud kan komme Landbruget til gode.

Det Spørgsmaal rejser sig da med stadig stigende Styrke: Hvad kan der ved Siden af en Reform af Ejendomsbeskatningen midlertidig foretages fra Lovgivningsmagts Side for at hjælpe Landbruget gennem Overgangstiden uden alt for fortvivlende Vanskeligheder og Lidelser for Landbostanden? Og dette Spørgsmaal rejser sig med ganske særlig Styrke i de sønderjydske Landsdele, thi her er Forholdene langt frygteligere end i det gamle Land, hvor Landbrugets Stilling dog er mistrøstig nok. For det sønderjydske Landbrugs Vedkommende er Forholdet dette, at Ejendomsskyldværdien efter Ejendomsvurderingen pr. 1. Januar 1927 er ca. 370 Mill. Kr.

Hvis denne Ejendomsskyld pr. 1. Januar